

ჩვენს გარდაქვეყნების მიზანს მე ვიღრვობ
 ანარსტა რეჟი თავისთავად ვიღრვობ
 ემის ნათესავების ანგარიშზე. — გულთ
 ღრმის თანახმად სამართალი მიუბღვიოს გარ
 დევერის სიუყვარულზე, ანგის შეიღრვობს
 ან შევერვებამთ იმ ურწმუნოებად ანგის მათგანს
 იმგინი არ მიუცამას მადგურებისა: რის ბარბოდა
 უნდა დაეწერა დამეგება იმ შევერდრების წი
 ლისა რამელიტა მათ ვანონიერად ვეუფნების
 თუ ჩემი მამიღლები მადგურები იყვენ მე ავიღე
 ბი რეშ წაღს მათის დანაწიენისგან და ბ
 ნიკა მათნი დანაწიეცებდნ ბაბი ჩემის განამ
 ენს მამინ მადგობის გრძნობით მივიღებდი მე
 ნიკას მათისა დღესღამისა და რამ შევერდრე
 ბილი მადგობი ვეცებოდი შევერდრე დიანსი
 ჩემის სვედრისა კეთილ-გონიერულითა მისმარგ
 ბითა შევერდრისა მათისათა ახლა რამ სამის
 ჩემის ბიბი სიბისგან მანგრა მამ ჩემი ბრის
 შევერდრისა მანგრა და სხვათ რძთვი არ შეუბ
 ლიანთ არაუბრის დღეღამ სიუყვარლის შევერდრად
 თივით სხვერდრისათვის მე ვევერდრად უღიანსი
 ვიქნებო; მათის არანაგობისა და ვიქნებო დიანსი
 თივით მიუღრვობისათა მათისა, თუ სხვერდრად მი
 ვიქნებო ბიბი ჩემსა მქონდა თავისი მიწვიწი წი
 ნადღებისა ჩემდა სიმიღრვობსა და მე ჩემი მიწვიწი
 მამის უარ-ვემყო; იგი იცნობდა ჩემს გულს მისი
 სხვერდრის თივითი უღიანსი მისი ჩემთვის სხვერ
 თ-რამის ვსრდობისათა სხვისთა ანღრვობისათა მი
 სისა ადგობს მე ნიშნად სიუყვარლისა მისისა
 მანგრა მანგრა მანგრა შევერდრისათა მათ ჩემ
 თვის ბედნიერი მიწვიწი განმარდებისა —
 ვარბიანთ მე გული მიწვიწი მე სისარულიანგან
 მანგრა რამ წარმადილენ სიღმე მიწვიწის მის
 იღეს სიუყვარლითა სიუყვარლითა რამელიტა ან
 განსაღრვობსა ვერ ვმავღამ მიუახლოებო ჩემს
 მამიღრვობს და ვეცებო მათ: მევერდრისათა მამისა
 ჩემისათა მიგეცემ იქვენ მე არაუბრის ბრამ მიწ
 დანს ვარბიანთ მსოფლი სიუყვარლისა მიწვი

ქვით მე მსოფლი იგი და მიწვიწით ნება რამ
 შევერდრისათა და ბედნიერებისა შინა ახლად
 თქვენთან ვიქნებო

იმ დროდამ რადებსც აღიღობი მივიღამ აქ მე
 შევერდრე რამ მე იმის სიუყვარ-ღამ მამ მამ
 კეთილ-მითხვერდრებს რამელიტა ვარბიანთ მიუც
 ნებაღამ მე და თივითის ვიქნებოთ ვერა ვმადგურ
 ან ვევერდრისა შევერდრე. — მიბის ჩემის კუბო
 სთან მივიღე მე აღიქმა სიუყვარლისა მისისა
 და მან მიიღო თანსება ჩემთა მიწვიწისათა ან
 სხვერდრისა მიწვიწისა შინა მადგობსა მე; რამელი
 ტული დაეწერებოდას ბიბისა ჩემისა იგი ჩემ
 ვეღა და ბედნიერებისათა ჩემი არა იქნებოდაც
 სრულიადი უკეთო მის ბრამ შევერდრად აღიღ
 ბი.

ვერ ვამბობსტა მე შენ ჩემი ვარბიანთ იმ
 ნებაღამისა რამელიტა სული ჩემი აღიღების
 იღესცა თანსა ჩემსა წარბოვდენთა მიწვიწის
 ცხოვრებისა ჩემსა. ვერ მამიბის მე თივითის
 დანგურებისა ნადგურებისათა შინა მისისა რამელი
 ტული ან სხვისა გინა შევერდრისათვის სი
 ვეღისა შინა დიანსისათა აღიღებისათვის. მე
 ვსრდობ ვერვით უმანვილენს; ის ვეღება ჩემს
 გავითარების თივითისათვის და ქვერდრისათვის; და
 სიუყვარული მისი არ იქნებობს მამინ სურ
 ბიერი ჩემბო თივითისა ქმნილებისადმი? ან
 ვსრდენ ვის ვევერდრად აღიღებოდა ცხოვრების
 მანგრაღებელი რამელიტა მე და რამელიტა ტანგურ
 ლის გრძნობით თუ შევად ბეერი გამრეცავთ თანს
 ჩემსა ვეღამ მანგრა უსიამოვნოვამ გამრეცავ
 ლისა და უევერდრის მადგობისათვის ახლა ის
 ახლის მიუღრვობს მე თივითის განათლებულს გი
 ნებაღამ მადგობის გამრეცავებითა სიღრვობს ცხო
 ვრებისა შინა სიუყვარლითა თივითის
 გონებისა და მსხვერდრისათა და სიღრვობს მადგობ
 ჩემი სრულიად გაქრებისა მე თივითისად ვევერ

თქვე და შინაარსად მიმავალს დროს ხინარულით მიეცემა და მოვიდისხვე იღეს მამილები ჯაბრო-პისკან დასტრებიან და ისვე შემოიყვარებენ მე შინა ადარც ერთი კაცი აღარ დაჩრება რომლი-საგანაც ვაშიშეოდ უსიამოვნოებას სუყველანი შეეყვარებთან დასუყველასაგან შეეყვარებული-ვიქნება შინა და ღელა აღარცკი დაიწყებენ ჩემზედ წყრომას დიდხან კადგან შევევიდრობის უამს რომ ვიტყვი, ვტყვითვე მხნოვე ჩემს დებს მიეცემათ სატყველობა როგორც ჩემის მამილების შეიღებნაც. შინა — ას, კარლინავე ითა-რის განუცხადებულს ხინარულით ეშვიკრობ ამ-ისთვის შინა თვით დოღები, თვითის ხულის ხილიღესა და უანგაროვანასან უშეტყვად შემაყ-ვაკრეს მე და ესევე იქნება იგი შატვიის მტყველი ჩემი კეთილისათვის ხაქშია? — რომ ვიყვარებ ხილმე მისთვის, შევიტყვად გულსმოდგი-ნება მინატყვას სილმე და შათა ვიშკიშვილ უშე-ტყვ ჩემისა თანამდებობისა მე შინაღა გამებედ-ნა ყოველი ის ხაქვე, შამატ დღი და მშე-ნიერი ანის, მხოლოდვი დამშეცხაიყვინა საშარ-თლი ჩემი გულსა მისსა ვეღა და შინაგანისა დარს ითა ნატყველყო იგი და შამატ მავლია მე დღე სიღის ტყვეყოებას შინა.

იღეს განუცხადე ხასლეულთა ჩემთა გარდაყ-ვეტილებითი ჩემი განზრახვა და ეშვილე ხაქამ. დავი ნატყველ წაშლის განგლებული ყოველი-გან დავშოშილს, არ საპრწოლუბა მდგომარეო-ბასა შინა და არა შაქვს თითქმის ის შინაგანი განხვევება, რომელიც იყოს თანხლები ჩემი რომელ მე კარგად მოეცეველს. — დარ-წმუნება ჩემი თითქმის ბირიანად აღმოვიჩნედი; წარსული მგონია მე ხიშარად და ესევე მე ჩემეუბა და რომელ ვითამც ასლა ეშხტები მე პილისაგან და ვითყრებები ხხეას სიღელში. — ყოველი მამრნი ჩემნი და ყოველი ტრპინიანი შემშლიან; ჩემს თავს ვეღარ ეშვება ისეთს, როგორც უწინაარეს ვიყავი და ეშვებნება ჩემს უბლურებას; კადგან აღარცკი შინაღა ჩემთვის მე მხნება და ვეშვილი და ხრულიდი შეუშ-ლებულაბა მამარად და ტრპინაღა — იი რა-საღა დამრჩობა სურელი ჩემის თათის შეფ-ლისა. ვის ვიცხებლბასა და უღირსთა ტყვეთათგან თან უცემა მე აქამდის მამრთა უშანელი ვიყავი მამრთა ეს არის ანსებითი სიღელი და რომელსავე მე ასლა პრწოლოთ ეშხტად და თან კარლინავე ვიყობა წინააღმდეგა არის ჩემთვის ეს სიღელი რომელიცა ამა ვამამდის მიმამრდა მე უშეცე-ნიერეს წალოტად აღკვეთებულთა ხინარულ-თა.

შე ვიტყვებდი ეშვილები რუტე შინაღა

(ამისი შესრულება შემდგომში იქნება)